

Закон

за гарантиране на влоговете в банките

(Приет от Народното събрание на 15 април 1998 г.,
обнародван в „Държавен вестник“, бр. 49 от 29 април 1998 г.,
изм., бр. 73, 153 и 155 от 1998 г., изм. и доп., бр. 54 от 1999 г.,
бр. 109 от 2001 г.; бр. 92 от 2002 г. – в сила от 28 декември 2002 г.,
изм., бр. 118 от 2002 г.; бр. 31 от 2005 г.; доп., бр. 39 от 2005 г.;
изм. и доп., бр. 59, в сила от деня на влизане в сила на Договора за
присъединяване на Република България към Европейския съюз, и
бр. 64 от 2006 г.; бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.;
изм., бр. 67 и 98 от 2008 г.; бр. 42 и 44 от 2009 г.)

Предмет

Чл. 1. Този закон урежда създаването, функциите и дейността на Фонда за гарантиране на влоговете в банките (наричан по-нататък „фонда“), условията, при които се пораждат задължения за изплащане на суми от фонда, и реда за изплащане на влоговете до гарантирания размер.

Обхват на закона

Чл. 2. (1) Този закон се прилага за всички банки, които са получили по установения в закона ред разрешение да приемат влогове.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 64 от 2006 г.) Този закон се прилага и за клоновете на банка със седалище в трета държава, която е получила лиценз от Българската народна банка да осъществява дейност в Република България, когато:

1. в държавата по седалището на банката няма действаща система за гарантиране на влоговете или такава система съществува, но тя не обхваща клоновете на банката в чужбина;

2. размерът или обхватът на гаранцията, осигурявана от съществуващата в държавата по седалището на банката система за гарантиране на влоговете, е по-малък от размера или обхвата на защитата на влоговете, предвидена в този закон; в този случай гаранцията, осигурявана от фонда, е за разликата, надвишаваща гаранцията, осигурявана от системата за гарантиране на влоговете по седалището на банката.

(3) (Нова – ДВ, бр. 64 от 2006 г., в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз) Когато размерът или обхватът на гаранцията, предвидена в този закон, надхвърля размера или обхвата на гаранцията, осигурявана в държава членка по

седалището на банката, която извършва дейност в Република България чрез клон, банката може да участва във фонда с цел осигуряване допълнителна гаранция на клиентите на нейния клон. В този случай фондът осигурява гаранция за разликата, надвишаваща гаранцията, осигурявана от системата за гарантиране на влоговете по седалището на банката.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 64 от 2006 г.) Лицата по ал. 1 и 2 са длъжни да правят парични вноски във фонда по реда, определен в този закон.

(5) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2001 г., предишна ал. 4, доп., бр. 64 от 2006 г.) Управителният съвет на фонда установява, след събиране на съответните доказателства, спрямо кои клонове на чуждестранни банки в страната не са налице предпоставките по ал. 2 и 3.

(6) (Нова – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12.06.2009 г.) В случаите по ал. 2 и 3 фондът си сътрудничи с органите на съответната система за гарантиране на влоговете.

(7) (Нова – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12.06.2009 г.) Фондът извършва регулярно тестове на системата за гарантиране на влоговете, както и в случай на уведомяване от страна на Българската народна банка за проблем в банка, който би могъл да доведе до задействане на системата за гарантиране на влоговете.

Гарантирани влогове

Чл. 3. Гарантират се влоговете в левове и в чуждестранна валута.

Размер на гаранцията

(Загл. изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.)

Чл. 4. (1) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.; изм., бр. 118 от 2002 г.; бр. 31 от 2005 г.; бр. 64 от 2006 г., в сила от 31 декември 2006 г.; бр. 98 от 2008 г.) Фондът гарантира пълно изплащане на сумите по влоговете на едно лице в една банка независимо от броя и размера им до 100 000 лв.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) В посочената сума се включват и начислените лихви към датата на решението на Българската народна банка по чл. 23, ал. 1.

(3) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага спрямо лица, придобили права по влог в резултат на извършени разпоредителни действия с влога след вземане на решението на Българската народна банка по чл. 23, ал. 1.

Исключения

Чл. 5. (1) Не се изплащат гарантираните размери на влоговете в банката на:

1. лицата, на които са били предоставени привилегирани лихвени условия в отклонение от обявените от банката условия, които тя е длъжна да прилага към своите вложители;

2. лицата, притежаващи акции, които им осигуряват повече от 5 на сто от глоговете в общото събрание на акционерите на банката;

3. членовете на управителния и надзорния съвет, съответно на съвета на директорите на банката, на прокуристите и на членовете на органите ѝ за вътрешен контрол;

4. (изм. – ДВ, бр. 67 от 2008 г.) физическите лица, които са специализирани-те одиторски предприятия, избрани или назначени по установения в закона ред да заверят годишния финансов отчет на банката;

5. съпрузите и роднините по права и по сребрена линия до втора степен включително на лицата по т. 2, 3 и 4;

6. банките, когато са направени от тяхно име и за тяхна сметка;

7. (изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) финансовите институции по чл. 3 от Закона за кредитните институции;

8. застрахователите;

9. (изм. – ДВ, бр. 98 от 2008 г.) пенсионните и осигурителните фондове, с изключение на фондовете за допълнително задължително пенсионно осигуряване;

10. инвестиционните посредници, когато са направени от тяхно име и за тяхна сметка;

11. (изм. – ДВ, бр. 64 от 2006 г.) инвестиционните дружества от затворен тип, колективните инвестиционни схеми и дружествата със специална инвестиционна цел;

12. държавата и на държавните институции;

13. общините;

14. (нова – ДВ, бр. 109 от 2001 г., доп., бр. 64 от 2006 г.) Фонда за гарантиране на влоговете в банките, Фонда за компенсиране на инвеститорите в ценни книжа и Гаранционния фонд по чл. 287 от Кодекса за застраховането.

(2) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Не се предоставя гаранция относно влогове, възникнали или свързани със сделки и действия, представляващи „изпиране на пари“ по смисъла на чл. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, ако деецът е осъден с влязла в сила присъда.

(3) (Преишна ал. 2, изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Обстоятелствата, обуславящи изключенията по ал. 1, се установяват към датата на решението на Българската народна банка по чл. 23, ал. 1 и 2.

Установяване размера на влоговете

Чл. 6. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Общият размер на задължението на банката към един вложител се определя, като влоговете му, включително начислените върху тях лихви към датата на решението на Българската народна банка по чл. 23, ал. 1, се събират. При събирането влоговете в чуждестран-

на валута участват с левовата им равностойност, определена по курса на Българската народна банка към началния ден на изплащане на гаранцията, оповестен по реда на чл. 23, ал. 4.

(2) В случаите, когато вложителят има задължения към банката, от размера на гаранцията, определена по реда на чл. 4, ал. 1 и 2, се приспада размерът на задълженията.

(3) При съвместен влог частта на всяко лице се взема предвид при установяване общия размер на влоговете му в банката. Ако в договора за влог не е указано друго, приема се, че частите на вложителите са равни.

(4) При договор за влог в полза на трето лице право да получи плащане от фонда има лицето, в чиято полза е направен влогът (бенефициентът), освен ако договорът предвижда друго. При повече от един бенефициент се прилагат правилата за съвместния влог.

(5) При преобразуване на две или повече банки чрез сливане или вливане влоговете в тези банки преди преобразуването се изчисляват за целите на покритието по гаранцията за всяка банка поотделно до изтичането на 6-месечния срок по чл. 263, ал. 1 от Търговския закон.

(6) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Влог, по който има наложени тежести или който служи за обезпечение, се включва при събирането по реда на ал. 1, като съответната припадаща се за влога част от гаранцията не се изплаща на вложителя – титуляр на влога, до вдигане на тежестта или обезпечението. Ако за влоговете по изречение първо има влязъл в сила акт на орган на съдебната власт, фондът изплаща дължимата относно влога гаранция на лицето, посочено в акта като имащо право да получи сумата по влога.

Създаване и статут на фонда

Чл. 7. (1) Създава се Фонд за гарантиране на влоговете в банките.

(2) Фондът е юридическо лице със седалище София.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Фондът се освобождава от заплащането на държавни и местни данъци и такси само по операциите по гарантиране на влоговете.

(4) Сметната палата упражнява контрол върху дейността на фонда.

(5) Фондът се преобразува, прекратява и ликвидира със закон.

(6) При ликвидация на фонда след изплащането на задълженията му остатъкът от неговото имущество се разпределя между банките пропорционално на вноските, платени от тях, с изключение на тези банки, чиито задължения към вложителите са изплатени от фонда.

Основни функции на фонда

Чл. 8. Фондът при условията и по реда на този закон:

1. определя и събира годишните премийни и встъпителните вноски от банките;
2. (изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) инвестира активите си съгласно чл. 22, ал. 3;
3. изплаща гарантираните размери на влоговете;
4. (нова – ДВ, бр. 92 от 2002 г.) осъществява функциите и правомощията, предвидени в Закона за банковата несъстоятелност.

Управление на фонда. Представителство

Чл. 9. (1) Фондът се управлява от управителен съвет.

(2) Управителният съвет се състои от петима членове – физически лица, които се определят, както следва:

1. (Изм. – ДВ, бр. 73 от 1998 г.) председателят на управителния съвет – от Министерския съвет;
2. заместник-председателят – от Управителния съвет на Българската народна банка;
3. един член – от представителната организация на търговските банки;
4. двама членове – съвместно от председателя и заместник-председателя на управителния съвет.

(3) Членовете на управителния съвет трябва да имат висше икономическо или юридическо образование и професионален опит в продължение на не по-малко от 5 години в една от следните области:

1. банково дело;
2. търговия с ценни книжа;
3. счетоводство;
4. финанси.

(4) Мандатът на управителния съвет е 4 години. Членовете на управителния съвет могат да бъдат преизбрани без ограничение.

(5) Управителният съвет на фонда заседава най-малко веднъж на 3 месеца. Решенията на управителния съвет на фонда се вземат с мнозинство от всички негови членове.

(6) За решенията на управителния съвет се водят протоколи, които се подписват от всички присъстващи членове.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Управителният съвет приема правилник за организацията на работата си и реда, по който председателят на управителния съвет осъществява правомощията по ал. 8 и 9.

(8) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Председателят на управителния съвет организира и ръководи текущата дейност на фонда и на административния персонал и представлява фонда в страната и в чужбина. Председателят може да упълномощава други лица със своите правомощия.

(9) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Председателят на управителния съвет назначава и освобождава административния персонал на фонда, чиито структура, щат, права, задължения и възнаграждения се определят с правилника по ал. 7.

(10) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) От името на фонда управителният съвет сключва договор с председателя на управителния съвет, в който се определя възнаграждението и се конкретизират правата и задълженията във връзка с упражняване на правомощията му по ал. 8 и 9.

(11) (Премишна ал. 10 – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Управителният съвет може да привлича отделни специалисти и да създава комисии, които да подпомагат осъществяването на неговите функции.

Несъвместимост

Чл. 10. (1) Не могат да бъдат членове на управителния съвет на фонда:

1. лица, които са били членове на изпълнителен или контролен орган или неограничено отговорни съдружници в дружество, когато то е прекратено поради несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори;

2. лица, които през последните 5 години, предхождащи датата на решението за обявяване на банка в несъстоятелност, са били членове на неин управителен или контролен орган;

3. (доп. – ДВ, бр. 42 от 2009 г.) лица, които са съпрузи или се намират във фактическо съжителство, или са роднини по права или по съребрена линия до втора степен включително на друг член на управителния съвет на фонда;

4. лица, които са осъждани за умишлено престъпление от общ характер;

5. лица, които са лишени от правото да заемат материалноотговорна длъжност.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 54 от 1999 г.) Председателят на управителния съвет не може да извършва друга платена дейност освен научноизследователска и преподавателска.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Членовете на управителния съвет не могат да работят за банки и за финансови институции по смисъла на чл. 3 от Закона за кредитните институции.

Прекратяване на мандата на член на управителния съвет

Чл. 11. (Изм. и доп. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) (1) Мандатът на член на управителния съвет се прекратява предсрочно, когато се установи, че:

1. по отношение на него е налице обстоятелство, посочено в чл. 10;

2. е във фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си в продължение на повече от 6 месеца;

3. е извършил съществено нарушение на служебните си задължения;

4. с дейността си уврежда интересите на фонда;
 5. не участва без основателна причина в три или повече последователни заседания на управителния съвет;
 6. (нова – ДВ, бр. 92 от 2002 г.) е нарушен чл. 42, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност.
 7. (нова – ДВ, бр. 42 от 2009 г.) по отношение на него има влязъл в сила акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.
- (2) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Установяването на обстоятелствата по ал. 1, както и прекратяването на мандата на член на управителния съвет, се извършват с решение на съответния орган по чл. 9, ал. 2.

Правомощия на управителния съвет

Чл. 12. (1) Управителният съвет:

1. определя и събира съобразно правилата, установени в този закон, встъпителните и годишните премийни вноски от банките;
2. инвестира средствата на фонда при спазване на изискванията за сигурност и за постоянна ликвидност;
3. организира изплащането на гарантираните размери на влогове при условията и по реда на този закон;
4. приема годишен отчет за дейността на фонда и го представя на Министерския съвет, на Българската народна банка и на Сметната палата;
5. (изм. – ДВ, бр. 67 от 2008 г.) ежегодно приема и обнародва в „Държавен вестник“ до 31 март годишен финансов отчет за предходната година;
6. (изм. – ДВ, бр. 54 от 1999 г.) приема годишен бюджет за административните разходи на фонда и отчет за изпълнението му и ги представя за одобрение от Управителния съвет на Българската народна банка. Одобрените бюджет и отчет за изпълнението му се представят на Сметната палата;
7. разработва проекти на наредби по прилагането на този закон и ги представя на Българската народна банка за обсъждане и приемане;
8. (нова – ДВ, бр. 92 от 2002 г.) изпълнява правомощията на фонда по Закона за банковата несъстоятелност, за които е предвидено, че се упражняват с решение на управителния съвет.
9. (Нова – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) взема решения за придобиване на акции в банка при условията и по реда на чл. 118, ал. 1 от Закона за кредитните институции, както и за прехвърлянето им.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) По искане на управителния съвет на фонда подуправителят, ръководещ управление „Банков надзор“ на Българската народна банка, изисква от търговските банки всички документи, които са необходими за формиране на обективна преценка относно съществуването и състояние-

то на вземанията по гарантирани влогове. В тези случаи ограниченията по чл. 62 от Закона за кредитните институции относно банковата тайна не се прилагат.

(3) По искане на управителния съвет на фонда подуправителят, ръководещ управление „Банков надзор“ на Българската народна банка, извършва целеви проверки на банки и представя на фонда резултатите от тях.

(4) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) За вземане на решенията по ал. 1, т. 9 Българската народна банка предоставя на фонда необходимата информация.

(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Управителният съвет може да публикува информация за дейността на фонда, която не съдържа данни, представляващи банкова и търговска тайна.

Разкриване на конфликт на интереси. Доверителност

Чл. 13. (1) (Изм. – ДВ, бр. 42 от 2009 г.) Всеки член на управителния съвет, както и всеки служител от административния персонал на фонда е длъжен да декларира писмено пред управителния съвет по реда на Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интерес всеки частен интерес, който засяга интересите на фонда.

(2) Лицата по ал. 1 са длъжни при изпълнението на своите задължения да поставят интересите на фонда над своите собствени интереси.

(3) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм. – ДВ, бр. 42 от 2009 г.)

Източници за набиране на средствата на фонда

Чл. 14. (1) Източници за набиране на средствата на фонда са:

1. първоначалните (встъпителните) вноски от банките;
2. годишните премийни вноски от банките;
3. доходите от инвестиране на набраните във фонда средства;
4. получените от фонда суми от имуществото на банката в случаите на суброгация;
5. други източници (заеми, дарения, чуждестранна помощ и други).

(2) Българската народна банка е депозитар на средствата на фонда.

Встъпителни вноски на банките

Чл. 15. (1) Встъпителната вноска се внася от всяка банка еднократно в срок до 30 дни от датата на вписването ѝ в търговския регистър и е в размер 1 на сто от регистрирания ѝ капитал, но не по-малко от 100 хиляди лева.

(2) Встъпителната вноска на клон на чуждестранна банка е в размер 1 на сто от минимално изискуемия капитал за банка, но не по-малко от 100 хиляди лева, като се внася в срока по ал. 1.

(3) При неплащане в установения срок на встъпителната вноска фондът на-

числява за срока на забавата лихва върху дължимата сума в размер на законната лихва.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Направените от банките встъпителни вноски се отчитат като счетоводни разходи за текущата година.

Годишна премийна вноска и влогова база

Чл. 16. (1) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Всяка банка прави годишна премийна вноска във фонда, равна на 0.5 на сто от общия размер на влоговата база за предходната година, определена на среднодневна основа.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Влоговата база включва всички влогове, привлечени от банката, с изключение на влоговете по чл. 5, ал. 1, т. 6–14.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) При определяне на влоговата база влоговете в чуждестранна валута на банките се преизчисляват в левове по курса на Българската народна банка за съответния ден.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Размерът на дължимата премийна вноска от новолицензирана през съответната година банка се изчислява пропорционално на времето от вписването ѝ в търговския регистър до края на годината върху влоговата база към края на годината на лицензиране, като дните на годината се броят за 360. В тези случаи вноската се заплаща в срок до 31 март на годината, следваща годината на лицензиране на банката.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Банките, включително клоновете на чуждестранните банки, превеждат дължимата премийна вноска в срок до 31 март на текущата година.

(6) При неплащане на вноската в определения срок се прилага разпоредбата на чл. 15, ал. 3.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Годишните премийни вноски на банките се отчитат като счетоводни разходи за текущата година.

Невъзстановяемост на вноските

Чл. 17. Направените от банките вноски не подлежат на възстановяване, включително и при прекратяване на банката, освен ако в този закон е предвидено друго.

Покриване на недостига от средства по фонда

Чл. 18. (1) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Ако средствата на фонда не са достатъчни за покриване на задълженията му по този закон, по решение на управителния съвет недостигът се покрива по един от следните начини:

1. задължаване на банките да преведат авансово годишни премийни вноски, като за база се взема последният ден на предходния месец;
2. увеличаване на годишната премийна вноска;

3. ползване на заеми при условия и по ред, определени от управителния съвет на фонда.

(2) Изплатената авансово сума по ал. 1, т. 1 се приспада от дължимата от банката годишна премийна вноска за следващата година, като надвнесеното подлежи на връщане в срока по чл. 16, ал. 5.

(3) Максималният размер на увеличената премийна вноска по ал. 1, т. 2 не може да надхвърля 1.5 на сто от влоговата база, определена съгласно чл. 16, ал. 2.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) При недостиг на средства фондът може да ползва заеми:

1. от български и чуждестранни банки, както и от други лица;
2. от държавния бюджет след съответно решение на Народното събрание.

(5) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Ползваните от фонда заеми могат да бъдат обезпечавани с гаранция, издадена от държавата, или с активи на фонда, включително и с бъдещите вземания на фонда към банките за годишни премийни вноски.

Последици от неплащането на годишните премийни вноски

Чл. 19. (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 59 от 2006 г.) В случай че банка в срок 3 месеца не плати изискуема вноска или дължими лихви по чл. 15, ал. 3 или чл. 16, ал. 6, управителният съвет на фонда уведомява Българската народна банка за предприемане на мерки по Закона за кредитните институции.

Намаляване на задължението за плащане на премийни вноски

Чл. 20. (1) Когато натрупаните средства във фонда надхвърлят 5 на сто от общия размер на влоговата база в банките, управителният съвет може да вземе решение годишните премийни вноски да се плащат в намален размер.

(2) Плащането на годишни премийни вноски в пълнен размер се възобновява, когато средствата във фонда спаднат под посочения в ал. 1 размер.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Решението за плащане на годишни премийни вноски в намален размер в случаите по ал. 1 не се прилага спрямо банка, за която през последните 12 месеца са приложени надзорни мерки по чл. 65, ал. 2 от Закона за банките или по чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции.

Събиране на информация от фонда

Чл. 21. (1) Българската народна банка предоставя при поискване на управителния съвет на фонда цялата притежавана от нея информация относно размера на влоговете в банките, необходима за изчисляване на дължимите от банките вноски, както и пълна информация на текуща база относно финансовото със-

тояние на банките, с оглед оценка на риска за влизане в действие на системата за гарантиране на влоговете.

(2) Управителният съвет може да използва получените от него данни само за изпълнение на възложените му функции.

(3) Членовете на управителния съвет и другите лица, работещи за фонда, не могат да разгласяват лично или чрез друго лице информация, станала им известна по служба, когато тази информация представлява банкова, търговска или друга защитена от закона тайна.

Използване на средствата на фонда

Чл. 22. (1) Средствата на фонда могат да се използват само за изплащане на суми по влогове до гарантираните размери в предвидените с този закон случаи, на главницата и лихвите по взетите от фонда заеми, в случаите по чл. 18, ал. 4, както и за издръжка на дейността на фонда.

(2) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Средствата по фонда могат да се използват и за придобиване на акции в банка в случаите по чл. 118, ал. 1 от Закона за кредитните институции, ако фондът прецени, че по този начин могат да бъдат предотвратени по-големи разходи за изплащане на суми по гарантирани влогове.

(3) (Предишна ал. 2, изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г.) Средствата на фонда се инвестират във:

1. ценни книжа, издадени или гарантирани от държавата;
2. (изм. – ДВ, бр. 67 от 2008 г.) краткосрочни депозити в банки по чл. 2, ал. 5 от Закона за кредитните институции;
3. депозити в Българската народна банка.

Условия и ред за плащане на суми по гарантираните влогове

Чл. 23. (1) Фондът изплаща задължения на съответната банка към нейни вложители до гарантираните размери, когато Българската народна банка е отнела издадената лицензия за банкова дейност на търговската банка.

(2) Фондът изплаща гарантираните размери на влоговете чрез търговска банка, определена от управителния съвет.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 1 септември 2009 г.) В срок до три работни дни от датата на решението на Българската народна банка по ал. 1 назначеният квестор, ликвидатор или синдик е длъжен да представи на управителния съвет на фонда информация за влоговете в банката.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 1 септември 2009 г.) В срок не по-късно от 7 работни дни преди започване изплащането на суми от фонда управителният съвет на фонда е длъжен да оповести в най-малко 2 централни ежедневника деня, от който вложителите на банката могат да получават

плащания от фонда, както и банката, чрез която ще се извършват тези плащания.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 1 септември 2009 г.) Изплащането на суми от фонда започва не по-късно от 20 работни дни от датата на решението на Българската народна банка по ал. 1.

(6) (Нова – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 1 септември 2009 г.) При наличие на изключителни обстоятелства фондът може да удължи срока по ал. 5 с не повече от 10 работни дни.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 1 септември 2009 г.) При влог в чуждестранна валута на вложителя се изплаща левовата равностойност на гарантирания размер на влога по курса на Българската народна банка в началния ден на изплащане на гаранцията по влоговете.

(8) (Предишна ал. 7 – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 1 септември 2009 г.) С размера на изплатените суми се намалява размерът на задълженията на съответната банка към вложителите.

(9) (Предишна ал. 8 – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 1 септември 2009 г.) Управителният съвет на фонда уведомява периодично ликвидатора или синдика за размера на платените на всеки вложител суми.

(10) (Предишна ал. 9 – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 1 септември 2009 г.) За вземанията си над полученото от фонда вложителите се удовлетворяват от имуществото на банката в съответствие с действащото законодателство.

(11) (Предишна ал. 10 – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 1 септември 2009 г.) Българската народна банка издава наредба за прилагането на този член.

Суброгация

Чл. 24. (1) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2001 г.) От датата на решението на Българската народна банка по чл. 23, ал. 1 фондът встъпва в правата на вложителите към банката до размера на гарантираните суми независимо от размера и датата, на която фондът е извършил плащания по гаранцията на всеки един от вложителите.

(2) Фондът не дължи лихви по гарантираните суми.

Ограничение на рекламите

Чл. 25. Банките, обхванати от системата за гарантиране на влоговете, не могат да рекламират гарантиране на влоговете в размери над установените в този закон.

Допълнителни разпоредби

(Загл. изм. – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12 юни 2009 г.)

§ 1. По смисъла на този закон:

1. (Доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.; изм., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари

2007 г.) „Влог“ са парични средства по банкова сметка независимо от нейния вид, открита на името на едно или повече лица, или кредитни салда, произтичащи от временни положения в резултат на обичайни банкови сделки, които парични средства или кредитни салда банката е длъжна да плати обратно на вложителя съгласно приложимите закони и договорни условия.

2. „Съвместен влог“ е влог, чиито титуляри са две или повече лица или за изплащането на който могат да претендират повече от едно лице.

3. „Вложител“ е лице, което има право съгласно приложимите закони и договорни условия да получи паричните средства по банкова сметка или кредитните салда, произтичащи от временните положения в резултат на обичайни банкови сделки.

4. (нова – ДВ, бр. 64 от 2006 г.) „Държава членка“ е държава, която е членка на Европейския съюз, или друга държава, която принадлежи към Европейското икономическо пространство.

5. (нова – ДВ, бр. 64 от 2006 г.) „Трета държава“ е държава, която не е държава членка по смисъла на т. 4.

§ 1а. (Нов – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12 юни 2009 г.) Този закон въвежда разпоредбите на Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити и Директива 2009/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. за изменение на Директива 94/19/ЕО относно схемите за гарантиране на депозити по отношение на гарантирания размер и срока за изплащане (ОВ, L 68/3 от 13 март 2009 г.).

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. (1) Този закон отменя Закона за държавна защита на влогове и сметки в търговски банки, за които Българската народна банка е поискала откриване на производство по несъстоятелност (обн., ДВ, бр. 46 от 1996 г.; изм., бр. 90 от 1996 г.).

(2) (Отм. – ДВ, бр. 155 от 1998 г.).

§ 3. В чл. 39, ал. 1 от Закона за Българската народна банка (ДВ, бр. 46 от 1997 г.) след думите „други ведомства“ се добавя „от Фонда за гарантиране на влоговете в банките“.

§ 4. (Изм. – ДВ, бр. 54 от 1999 г.) (1) При поискано откриване на производство по несъстоятелност на банка управителят на Българската народна банка сезира органите на предварителното производство с искане за предварителна проверка за събиране на данни за извършено престъпление и налага запор върху банковите сметки и обща възбрана върху недвижимите имоти на членовете на надзорния и управителния съвет, съответно на съвета на директорите, както и на прокуристите.

(2) Запор върху банковите сметки се налага чрез запорно съобщение, което се изпраща на съответните банки и на лицата по ал. 1.

(3) Обезпечителните мерки по ал. 1 се вдигат, ако в 6-месечен срок от поискване откриването на производство по несъстоятелност органите на предварителното производство не изпратят уведомление до Българската народна банка за образувано предварително производство и лицата, които имат правомощия да управляват и представляват банката, съответно синдикът – не са изпратили уведомление за предявени иски срещу лицата по ал. 1.

§ 5. (1) Средствата, набрани по реда на Наредба № 1 от 1995 г. за гарантиране на влоговете в банките, приета с Решение № 396 на Управителния съвет на Българската народна банка (обн., ДВ, бр. 6 от 1996 г.; изм., бр. 21 и 37 от 1996 г.), преминават към създадения с този закон Фонд за гарантиране на влоговете в банките.

(2) Встъпителните вноски, направени по реда на наредбата по ал. 1, са встъпителни вноски по смисъла на чл. 15 от този закон.

§ 6. (Нов – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12 юни 2009 г.) Министерството на финансите уведомява незабавно Европейската комисия, а Българската народна банка уведомява Европейския банков комитет за намерението на Република България да промени гарантирания размер на влоговете.

§ 7. (Предишен § 6 – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12 юни 2009 г.) Изпълнението на този закон се възлага на Българската народна банка.

ЗАКОН
за изменение и допълнение
на Закона за гарантиране на влоговете в банките

(Обнародван в „Държавен вестник“, бр. 64 от 8 август 2006 г.)

.....

Заключителна разпоредба

§ 5. Параграф 1, т. 2 влиза в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, а § 2 влиза в сила от 31 декември 2006 г.

ЗАКОН
за изменение и допълнение
на Закона за гарантиране на влоговете в банките

(Обнародван в „Държавен вестник“, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12 юни 2009 г.)

.....

Заключителни разпоредби

.....

§ 8. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на § 2 и § 5, т. 1, буква „б“, които влизат в сила от 1 септември 2009 г.

